

نهضت مقاومت ملی ایران

National Movement of the Iranian Resistance

NAMIR

founded by Chapour Bachtiar

Postfach 2336, 24913 Flensburg, Germany

اطلاعیه نهضت مقاومت ملی ایران

بمناسبت یازدهمین سال قتل فجیع دکتر شاپور بختیار

روز ششم اوت (۱۵ مرداد) امسال از قتل دکتر شاپور بختیار به دست آدمکشان نظام بی رحم جمهوری اسلامی، یازده سال می گذرد.

نسل جوان امروز که سالهای انقلاب را به چشم ندیده باید بداند که شاپور بختیار تنها شخصیت سیاسی ایران بود که با وجود گذراندن سالهای دراز در زندان های شاه برای آزادی مردم و استقلال کشور، همینکه شروع دست اندازی خمینی و همدستان او به صفوف مبارزات آزادیخواهانه ی مردم را، همراه با شعار های ابتدا دوپهلوی و سپس علناً مستبدانه ی آنان که از استبدادی نوین خبر می داد، ملاحظه کرد، علی رغم موج عظیمی که آنان از توده ی بیخبر مردم بدنبال خود راه انداخته بودند، خطر را شناسایی کرد و بدون هیچ ترس و واهمه ای مردم را علیه عواقب مهلک آن هشدار داد.

و همونیز تنها مبارز سیاسی شناخته شده ی ایران بود که نه تنها برخلاف رویه ی اکثریت مجذوب و مرعوب خمینی نشد، و بجای انجام وظیفه ی پرمسئولیت رهبری، به دنباله روی کورکورانه تن نداد، بلکه با در کف نهادن جان، و با صدایی رساتر از آنچه قابل تصور است، خطر را - خطر هولناک استبداد دینی را که آن روزها سایبرین تقریباً همگی از روی خوش خیالی از دیدن آن عاجز بودند - به مردم و رهبران گمراه آنان گوشزد کرد.

بختیاری که رساله ی دکترای خود، در فلسفه ی سیاسی را درباره ی روابط دین و حکومت در جهان باستان نوشته بود؛ بختیاری که در دوران دانشجویی خود در فرانسه همراه همگنان خویش در دفاع از جمهوری جوان اسپانیا وارد مبارزه شده بود؛ بختیاری که با حمله ی آلمان هیتلری به فرانسه داوطلبانه لباس ارتش این کشور را برای جنگیدن علیه نازیسم به تن کرده بود و حتی پس از ترک مخاصمه میان آلمان و دولت نیمه فاشیست مارشال پتن، به شبکه های نهضت مقاومت فرانسه که ژنرال دوگل تأسیس کرده بود پیوسته، از شدت عشق به آزادی در راه رهایی ملت اسیر دیگری وارد جانیازی شده بود؛ و بالأخره بختیاری که حتی به اقتضای همکاری در دولت مصدق بزرگ قانع نبود بلکه وفاداری کامل به آموزش رهاییبخش و آرمان های او برای ایران عزیز را پیوسته در مد نظر داشت، چگونه می توانست در مقابل خطری که خمینی مظهر آن بود و امروز، یعنی پس از بیست و دو سال، آثار ویرانگر آن بر همه ی ایراندوستان واقعی آشکار شده، بخاطر طعن و لعن های بزذلان نادان یا تهدید به مرگ خاموش نشیند؟

و امروز، بیست و سه سال پس از دولت بختیار همه ی مبارزات جدید پیرامون چیست؟ بحث و فحص دائمی عقلاء قوم گرد چه دور می زند؟ شمار هر روز بیشتری از مردم که به فکر همه پرسی اقبال می کنند - همه پرسی که حتی تا پیدایش امکان عملی آن هم تازه هیهات است! - برای چه خواستی است؟ برای خواستی که حتی از آزادی های برقرار شده از طرف بختیار هنوز به مراتب کمتر و ناچیزتر است؛ فراندم برای کاستن از قدرت مقامات انتصابی و افزایش اقتدارات نهاد های انتخابی؛ هنوز نه صحبت از خروج جناب رهبر از کشور است، نه انحلال ساواما؛ و بالأخره نه از جدایی دین از حکومت که لازمه ی حاکمیت ملی، اصل دیرینه ی همه ی نظام های ایرانی و نیز یادگار گرانبهای نهضت فخیم مشروطیت است؛ و مبارزه ی آخرین، مبارزه ی اخص و هوشیارانه ی بختیار برسر آن بود.

بیست و سه سال پس از دولت بختیار بار دیگر ملت ایران برای حاکمیت ملی برمی خیزد؛ با دستی بمراتب خالی تر، در شرایطی بسیار نامساعدتر، و در کشوری ده ها بار ویران تر، فقیر تر و شیرازه گسسته تر از هر زمان.

باشد که بیاد آوردن علل شکست نهضت ملی در آن زمان و ناکامی بختیار از رهبری آن بسوی شاهراه رهایی کشور به پیروزی مبارزات امروز کمک کند.

یاد شاپور بختیار قهرمان ملی ایران زنده باد

پیروز باد مبارزات مردم ایران در راه حاکمیت ملی

ایران هرگز نخواهد مرد

۱۱ مرداد ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و یک

نهضت مقامت ملی ایران